הרב אברהם גאראנטשיק (גורן) זצ"ל

(חתן נחום־לייזר השוחט)

הרב אברהם גורונצ'יק נולד בשנת 1888 ברו־ז'אן (פולניה). למד בישיבות שונות, ביניהן בישיבה הגדולה במאקוב, ומשום עבר לישיבת האברכים בווארשה שבראשה עמד הגאון ר' אב־רהם גרוז'ינסקי. על אף היותו צעיר בגילו ביחס לאחרים, נחשב לאחד מגדולי תלמידי החכמים שבישיבה, ונתפרסם כחריף ובקי בענייני הלכה. זכה להוקרה מרובה ע"י הגאון הנודע ר' חיים מבריסק והוסמך על ידו להוראה. בגיל 20 נשא לאשה את בתו של השוחט הנודע בזאמברוב הצדיק ר' נחום אליעזר ציביאק זצ"ל, ומאז הפך לתושב קבוע בעיירה. בתקופה הראשונה התמסר להרבצת תורה, וזכה להעמיד עשרות תלמידים בכל מקצועות התורה. הצטיין בהסברתו הקולעת ובחריפות שכלו בלימוד. ונהרו אליו תלמידים ממקומות שונים. במלחמת העולם הראשונה הת־מסר לעבודה ציבורית ובמיוחד עבד בהגשת עזרה, הצלה ותושיה לפליטי המלחמה ולחיילים. כשנתיים לאחר מלחמת העולם הראשונה, הגר לוורשה עם בני משפחתו. מיד עם מתן הצהרת בלפור החלה להתבשל בלבו ההכרה לעלות ולהתישב בא"י כחלוץ. ואכן בוורשה הצטרף לחבורת החסידים הראשונה חסידי יאבלונה, שהתארגנו בכוחות עצמיים על מנת ליסד את הכפר „נחלת יעקב" בעמק, הידוע כעת בשם „כפר חסידים" ובשנת 1924 עלה בין עשרות הראשונים עם משפחתו לא"י והתישבו באופן עראי בגבעה שהיתה ידועה בשם שיך־אבריק. הרב גורונצ'יק נתבקש ע"י תושבי הכפר לקבל עליו את עול הרבנות במקום, והוא נאות לעשות זאת שלא על מנת לקבל פרס, אלא בתנאי שימ־שיך יחד עם זאת להיות חבר המושב ולעבוד ככל יתר החברים. המקום היה נגוע מאד במא־לאריה, והיה צורך לייבש את הביצות ולנקז את נחל קישון. הרב גורונצ'יק התמסר לייבוש הבי־צות ועשה חיל במלאכה זו, הצליח ליבש במו ידיו 17 ק"מ ביצות בעמק. אולם כתוצאה מכך חלה קשות במאלאריה טרופית יחד עם כל בני

איז געווען דער איידעם פון דעם עלצטן שוחט, ר' נחום־לייזער ציביאק, א געבוירענער אין רוזשאן (1888). האט געלערנט אין דער גרויסער ישיבה אין מאקאווע און שפעטער אין דער ישיבה פאר יונגעלייט אין ווארשע, וווּ ס'איז געשטאנען בראש ר' אברהם גרוזשינסקי. האט באקומען סמיכה פון ר' חיים בריסקער.

האט חתונה געהאט, אין עלטער פון 20 יאר, מיט דעם שוחט'ס טאכטער אין זעמבראווע און איז געווארן א זעמבראווער תושב. צוערשט געווען א גמרא־מלמד פאר דערוואקסענע בחו־רים. אין דער ערשטער וועלט מלחמה האט ער זיך אפגעגעבן פיל מיט הילף פאר די היימלאזע. צוויי יאר נאך דער מלחמה איז ער אריבער מיט דער פאמיליע קיין ווארשע. באלד נאך דער באלפור דעקלעראציע איז ער צוגעשטאנען צו דער גרופע „יאבלאנער חסידים", צו פארן קיין ארץ ישראל און מיט אייגענע כוחות בויען דעם דארף „נחלת יעקב", אין עמק יזרעאל (היינט הייסט ער „כפר חסידים"). איז עולה געווען אין יאר 1924, מיט די ערשטע, און זיך באזעצט

הרב אברהם גורונצ'יק־גורן ז"ל
Rabbi Abraham Gorontchik-Goren,
of blessed memory

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה
זאמברוב - זכרון לקהילת הקודש שהושמדה: ספר קהילה (2) {0} עמוד מס: 279 הודפס ע"י אוצר החכמה

משפחתו, ועל פי צו הרופאים נאלץ לעזוב את הכפר לאחר ארבע שנות עבודה חלוצית והשקעת עמל רב בפיתוח המקום. עבר עם משפחתו לירושלים והחל ללמד תלמוד בישיבת תורת חיים. אולם לא רצה לעשות תורתו קרדום לחפור בה, ושוב עזב את ירושלים ועבר לגור לאחד הפרדסים ברחובות, עד שהגיעו מאורעות תרפ״ט. מילא אז תפקידי שמירה ובטחון, ולבסוף היה נאלץ לעזוב את המקום בפרדס הנידח ולהתישב עראית במושב. כשוך המאורעות, חזר לירושלים, כדי שיוכל לתת חינוך תורני לבניו כפי השקפתו, ופתח מכון להכנת תלמידים לסמיכות לרבנות. נהרו אליו תלמידים רבים מארצות הברית ועשה חיל רב. בתקופה זו התקרב לרב הראשי קוק זצ״ל, והיה מבאי ביתו הקרובים אליו. מצויים מכתבי הערכה רבים מהרב קוק אליו בנוגע לעשרות תלמידיו שהכין אותם וקיבלו סמיכות לרבנות ע״י מרן הרב הראשי קוק זצ״ל, ומשמשים כעת ברבנות בכל קצווי העולם.

בשנותיו האחרונות התמסר לעבודה ספרותית תורנית חשובה ביותר, הוא חיבר ספר מיוחד רב הכמות והאיכות בשם „באורי הגר״א על הרמב״ם". הספר מוכן כעת להדפסה, ועומדים להוציאו לאור באמצעות מוסד הרב קוק. חלה במחלה קשה, ואחרי טיפול ממושך נפטר בי״ד כסלו תש״ך.

ציטווייליק אין שייך אַבריק. האָט מען אים פאַרגעשלאָגן ווערן דער אָרטיקער רב. האָט ער אָנגענומען מיטן תנאי — מען זאָל אים נישט צאָלן קיין שכירות און ווייטער אים פאַרעכנען אַלס מיטגליד פון מושב. האָט ווייטער פאַרגעזעצט זיין שווערע חלוצישע ארבעט ביים טריקענען די בלאָטעס, וואָס האָבן גשטערט די אַנטוויקלונג פון דאָרף. מיט חסידיש־חלוצישן ברען האָט ער אליין אויסגעטריקנט ביי 17 קילאָמעטער זומפּן. איז אָבער קראַנק געוואָרן אויף טראָפּישע מאַלאַריע, צוזאַמען מיט זיין פאַמיליע און געמוזט אריבערפאָרן קיין ירושלים. דאָ איז ער געווען צוערשט ראש ישיבה פון „תורת חיים", נאָכער האָט ער זיך באַזעצט אין אַ פּרדס לעבן רחובות, וויל אים האָט געצויגן צו לאַנדאַרבעט און נישט געוואָלט מאַכן אַ לעבן פון זיין תורה. בעת די אומרוהען פון יאָר 1929 — האָט ער זיך באַזעצט אין רחובות און נאָכהער צוריק געקומען קיין ירושלים, און האָט געעפנט אַן אַנשטאַלט צוצוגרייטן תלמידים אויף סמיכה. הרב קוק האָט אים שטאַרק מקרב געווען און מינדלעך און אין מערערע בריוו אים געמוטיקט און געריימט פאַר זיין אַרבעט, און זיינע צענדליקע תלמידים פאַרנעמען רבנות־אַמטן אין דער גאַרער וועלט.

זיינע לעצטע יאָרן האָט ער זיך אָפּגעגעבן מיט רבנישע ליטעראַטור און צוגעגרייט אַ בוך „די דערקלערונגען פון ווילנער גאון איבער דעם רמב״ם".

איז נפטר געוואָרן נאָך שווערע ליידן, י״ד כסליו תש״ך (1959).

הרב הראשי בצה״ל
דער מיליטערישער אויבעררבינער
הרב שלמה גורן, שליט״א

נולד בזאמברוב, ביום כ״א שבט, תרע״ח (7.2.1918) לאביו ר׳ אברהם גורונצ׳יק (ראה עליו לעיל), נכד זקן השוחטים בזאמברוב, ר׳ נחום־לייזר ציביאק. עלה ארצה עם הוריו בשנת 1925, עם עליית החסידים מפולין שייסדו

געבוירן אין זעמבראָוו, אין יאָר 1918, אַן אייניקל פון עלצטן און באַליבטן שוחט ר׳ נחום־לייזר ציוויאַק. איז געקומען קיין ישראל מיט זיין פאַמיליע אַלס 8 יאָריקער יינגל, צוערשט אין „כפר חסידים", נאָכהער אין ירושלים געענ־

הודפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התכנה
זאמברוב - זכרון לקהילת הקודש שהושמדה: ספר קהילה (2) {0} עמוד מס: 280 הודפס ע״י אוצר החכמה